

WORKER RIGHTS CONSORTIUM

จรรยาบรรณการค้าต่อสิทธิคนงาน

WRC ใช้จรรยาบรรณการค้าต่อไปนี้เป็นพื้นฐานในการตรวจสอบการปฏิบัติต่อคนงานด้วยความเป็นธรรม ในโรงงานของผู้ได้รับใบอนุญาตของมหาวิทยาลัย ซึ่งมหาวิทยาลัยอาจนำจรรยาบรรณการค้านี้ไปใช้เป็นมาตรฐานสำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตของมหาวิทยาลัยตามความเหมาะสม

I. คำนำ:

- A. มหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมกับ WRC จะต้องถือเป็นพันธกิจที่จะดำเนินกิจการด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมด้วยจรรยาบรรณการค้าในการดำเนินงานด้านการศึกษาการวิจัย และ/หรือการให้บริการตลอดจนต้องคุ้มครองและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของโลกด้วย
- B. ทั้งนี้โดยที่ WRC และมหาวิทยาลัยที่เป็นสมาชิกต่างเชื่อมั่นว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตฯ จะร่วมปฏิบัติตามพันธกิจนี้ด้วยโดยให้ถือว่าจรรยาบรรณการค้าดังต่อไปนี้ คือมาตรฐานหรือหลักการขั้นต่ำสุด
- C. ตามข้อกำหนดในจรรยาบรรณการค้าดังต่อไปนี้ คำว่า “ผู้ได้รับอนุญาตฯ” หมายถึงบุคคลหรือสถานประกอบการและผู้เข้าร่วมเป็นคู่สัญญาใน “ข้อตกลงว่าด้วยการให้ใบอนุญาต” กับมหาวิทยาลัยเพื่อจะเป็นผู้ผลิต “สิ่งของที่ได้รับอนุญาต” (ตามคำนิยามในข้อตกลงว่าด้วยการให้ใบอนุญาต) ซึ่งชื่อเครื่องหมายการค้า และ/หรือโลโก้ของมหาวิทยาลัยสมาชิกหนึ่งแห่งหรือมากกว่าหนึ่งแห่ง คำว่า “ผู้ได้รับอนุญาตฯ” ตามวัตถุประสงค์ของจรรยาบรรณการค้านอกเสียจากจะมีการกำหนดเป็นอย่างอื่นในจรรยาบรรณการค้า หมายถึงผู้รับเหมา ผู้รับเหมาช่วงหรือผู้ผลิต ของผู้ได้รับอนุญาตฯ ทั้งหมด ซึ่งทำการผลิต ประกอบ หรือบรรจุสิ่งของที่ได้รับอนุญาตเพื่อผู้บริโภค

II. ข้อสังเกต:

- A. หลักการที่กำหนดไว้ในจรรยาบรรณการค้าจะมีผลผูกพันต่อผู้ได้รับอนุญาตฯ ทุกราย
- B. ซึ่งได้รับอนุญาตให้ผลิตและ/หรือจำหน่ายสิ่งของที่ได้รับอนุญาต โดยที่ผู้ได้รับอนุญาตฯ จะต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณการค้า ทั้งนี้ผู้ได้รับใบอนุญาตฯ จะต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณการค้าภายในเวลาหกเดือนเมื่อได้รับแจ้งเกี่ยวกับจรรยาบรรณนั้นและตามที่กำหนดไว้ในข้อตกลงว่าด้วยการให้ใบอนุญาต

III. มาตรฐาน:

- A. ผู้ได้รับอนุญาตฯ ยินยอมที่จะดำเนินการในสถานประกอบการของตนและว่าจ้างบริษัท ซึ่งมีสถานประกอบการตามมาตรฐานดังต่อไปนี้ ทั้งนี้โดยที่มหาวิทยาลัยเห็นชอบที่จะให้ผู้ได้รับอนุญาตฯ ดำเนินการด้วยมาตรฐานที่สูงกว่านี้
- B. การปฏิบัติตามกฎหมาย: ผู้ได้รับอนุญาตฯ ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายของประเทศที่เป็นแหล่งประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตหรือการจำหน่ายสิ่งของที่ได้รับอนุญาตทุกประการ ในกรณีที่มีความแตกต่างหรือข้อขัดแย้งกับจรรยาบรรณการค้า หรือกฎหมายของประเทศที่เป็นแหล่งผลิตให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานที่สูงกว่า โดยพิจารณาตามแนวทางที่กล่าวไว้ในข้อ 6

C. มาตรฐานในการจ้างงาน: ผู้ได้รับอนุญาตฯ จะปฏิบัติตามมาตรฐานดังต่อไปนี้

1. **ค่าจ้างและผลประโยชน์อื่น ๆ:** ผู้ได้รับอนุญาตฯ ต้องตระหนักว่าค่าจ้างคือสิ่งจำเป็นเพื่อสนองต่อความต้องการพื้นฐานของลูกจ้าง ดังนั้นผู้ได้รับอนุญาตฯ ต้องจ่ายค่าจ้างและผลประโยชน์อื่นๆ ให้แก่ลูกจ้างตามกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ เพื่อสนองต่อความจำเป็นและเพื่อกำหนดให้มีค่าจ้างเพื่อการดำรงชีพอย่างสมศักดิ์ศรีของลูกจ้าง และครอบครัว ค่าจ้างเพื่อการดำรงชีพคือค่าจ้างที่ลูกจ้าง "ได้รับกลับบ้าน" หรือค่าจ้างสุทธิ ซึ่งได้จากการทำงานตามจำนวนชั่วโมงทำงานสูงสุดต่อสัปดาห์ตามกฎหมายของแต่ละประเทศ แต่ต้องไม่เกิน 48 ชั่วโมง ค่าจ้างเพื่อการดำรงชีพต้องเพียงพอต่อความจำเป็นขั้นพื้นฐาน (เพื่อที่พักอาศัย พลังงาน อาหาร เสื้อผ้า การดูแลสุขภาพ การศึกษา น้ำประปา การเลี้ยงดูบุตร การเดินทางและเงินออม)

2. **ชั่วโมงการทำงาน:** ลูกจ้างผู้ได้รับค่าจ้างรายวันและ/หรือรายเหมา (1) ไม่ได้รับมอบหมายให้ทำงานเกินกว่า (ก) 48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ (ข) ชั่วโมงทำงานตามปกติซึ่งกำหนดโดยกฎหมายของประเทศที่เป็นแหล่งผลิตแล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่าและ (2) ย่อมมีสิทธิที่จะมีวันหยุดอย่างน้อยหนึ่งวันในทุกเจ็ดวัน พร้อมทั้งวันหยุดราชการและวันหยุดพักร้อน

3. **การทำงานล่วงเวลาและการจ่ายค่าล่วงเวลา:** การทำงานล่วงเวลาต้องเกิดจากความสมัครใจของลูกจ้าง นอกเหนือจากค่าจ้างตามชั่วโมงทำงานปกติ ลูกจ้างรายวันและ/หรือรายเหมาจะต้องได้รับเงินค่าจ้างล่วงเวลาตามอัตราที่กฎหมายของประเทศซึ่งเป็นแหล่งผลิตกำหนดไว้ ในประเทศที่ไม่มีกฎหมายดังกล่าวจะต้องจ่ายค่าจ้างล่วงเวลา อย่างน้อยที่สุดหนึ่งเท่าครึ่งของอัตราปกติ

4. **แรงงานเด็ก:** ผู้ได้รับอนุญาตฯ ต้องไม่จ้างบุคคลผู้มียุติอายุต่ำกว่า 15 ปี เข้าทำงาน (หรือ 14 ปี ตามวิธีปฏิบัติขององค์กรแรงงานระหว่างประเทศ สำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในกรณีที่กฎหมายของประเทศที่เป็นแหล่งผลิตอนุญาตให้กระทำได้) ในกรณีที่อายุเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับสูงกว่าอายุมาตรฐานขั้นต่ำในการจ้างงานดังกล่าวข้างต้นให้ถือปฏิบัติตามเกณฑ์อายุสำหรับการศึกษภาคบังคับซึ่งสูงกว่า ผู้ได้รับอนุญาตฯ ยินยอมที่จะปรึกษาร่วมกับองค์กรของรัฐบาล องค์กรสิทธิมนุษยชนและองค์กรมหาวิทยาลัย เพื่อลดผลกระทบในทางลบต่อเด็ก อันเกิดจากการปฏิบัติตามหรือการบังคับใช้จรรยาบรรณการค้า

5. **แรงงานบังคับ:** จะไม่มีการใช้แรงงานบังคับผู้เป็นนักโทษหรือผู้กักกันหรือผู้เป็นตัวประกันหนึ่งหรือแรงงานบังคับในรูปแบบอื่นใด

6. **สุขภาพและความปลอดภัย:** ผู้ได้รับอนุญาตฯ ต้องให้มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เกิดอุบัติเหตุหรือการบาดเจ็บ อันเนื่องมาจากการทำงานหรือที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงาน หรืออันเป็นผลจากการปฏิบัติงานในสถานประกอบการของผู้ได้รับอนุญาตฯ นอกเหนือจากนั้นผู้ได้รับอนุญาตฯ จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้

A. ผู้ได้รับอนุญาตฯ ต้องให้หลักประกันว่าการดำเนินกิจการโดยตรงและโดยผู้รับเหมาช่วงจะเป็นไปตามข้อกำหนดด้วยความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในสถานประกอบการ ซึ่งกำหนดโดยรัฐบาลแห่งชาติอันเป็นแหล่งผลิตหรือตาม Title 29 CFR ของ Federal Code of Regulations ซึ่งบังคับใช้โดย Federal OSHA (สำนักบริหารความปลอดภัยและอาชีวอนามัย) แล้วแต่ว่ากฎข้อไหนจะให้ความคุ้มครองจากอันตรายนั้นมากกว่ากัน

B. ผู้ได้รับอนุญาตฯ จะรับประกันว่าการดำเนินกิจการโดยตรงและโดยผู้รับเหมาช่วงจะเป็นไปตามอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ว่าด้วยความปลอดภัยและสุขภาพอนามัย ซึ่งมีการให้สัตยาบันโดยประเทศที่เป็นแหล่งผลิตนั้น

7. การไม่เลือกปฏิบัติ: จะไม่มีการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลใดในการจ้างงาน รวมถึงการจัดจ้างการจ่ายเงินเดือนผลประโยชน์อื่นๆ ความก้าวหน้าในงานอาชีพ การลงโทษทางวินัย การยุติการจ้างงาน หรือการเกษียณอายุ ด้วยเหตุแห่งเพศ เชื้อชาติ ศาสนา อายุ ความพิการ ความชอบทางเพศ สัญชาติ ความเห็นทางการเมืองหรือแหล่งกำเนิดทางสังคม หรือเผ่าพันธุ์

8. การล่วงละเมิดหรือการกระทำอันมิชอบ: ลูกจ้างทุกคนจะได้รับการปฏิบัติอย่างสมศักดิ์ศรีและด้วยความเคารพ จะไม่มีลูกจ้างคนใดถูกล่วงละเมิดทางกาย ทางเพศ ทางจิตวิทยา หรือโดยวาจาหรือโดยการกระทำอันมิชอบ ผู้ได้รับอนุญาตฯ จะไม่ใช้หรือยอมให้มีการใช้การลงโทษใดๆ ทั้งสิ้น

9. เสรีภาพในการรวมกลุ่มและในการร่วมเจรจาต่อรอง: ผู้ได้รับอนุญาตฯ จะยอมรับและเคารพสิทธิของลูกจ้างในการมีสิทธิเสรีภาพในการรวมกลุ่มและการร่วมเจรจาต่อรอง จะไม่มีลูกจ้างคนใดถูกล่วงละเมิด ช่มชู้หรือต่อต้านอันเนื่องมาจากการใช้สิทธิเสรีภาพในการรวมกลุ่มและการร่วมเจรจาต่อรอง ผู้ได้รับอนุญาตฯ จะไม่ร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐบาลและองค์กรอื่นใด เพื่อใช้อำนาจรัฐมาขัดขวางมิให้ลูกจ้างจัดตั้งสหภาพแรงงานตามใจสมัคร ผู้ได้รับอนุญาตฯ จะยอมให้ผู้จัดตั้งสหภาพพบปะลูกจ้างได้โดยเสรี ผู้ได้รับอนุญาตฯ จะยอมรับสหภาพแรงงานของลูกจ้างที่จัดตั้งด้วยความสมัครใจ

10. สิทธิสตรี:

- a. คนงานสตรี จะได้รับค่าตอบแทนและผลประโยชน์อื่นๆเท่าเทียมกับแรงงานชาย ตลอดจนการปฏิบัติที่เท่าเทียมการประเมินผลคุณภาพงานโดยเท่าเทียมกัน ตลอดจนโอกาสที่จะได้รับการแต่งตั้งเข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งต่างๆ
- b. จะไม่มีการใช้การทดสอบการตั้งครรภ์ เป็นเงื่อนไขในการจ้างงานหรือเป็นข้อเรียกร้องต่อคนงาน
- c. คนงานซึ่งลาคลอดจะไม่ถูกปลดออกจากงานหรือถูกขู่ว่าจะไล่ออกและจะไม่สูญเสียอายุการทำงานหรือมีการลดค่าจ้างและจะกลับมาทำงานได้ตามเดิม โดยได้รับอัตราค่าจ้างและผลประโยชน์อื่นๆตามเดิม
- d. คนงานจะไม่ถูกบังคับหรือกดดันให้ใช้การคุมกำเนิด
- e. คนงานจะต้องไม่สัมผัสกับสารอันตรายต่างๆ รวมถึงกาและสารระเหยซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยและการมีสุขภาพดีเพื่อเป็นผู้ให้กำเนิด
- f. ผู้ได้รับอนุญาตฯ ต้องจัดหาบริการที่เหมาะสมและที่พึงให้คนงานหญิงอันเนื่องด้วยการตั้งครรภ์

IV. การปฏิบัติตามจรรยาบรรณการค้าและการเปิดเผยข้อมูล:

ผู้ได้รับอนุญาตฯ (สำหรับตัวเองและในนามของผู้รับเหมา ผู้รับเหมาช่วง หรือผู้ผลิต) จะเปิดเผยข้อมูลต่อ WRC มหาวิทยาลัย และสาธารณชน ตามที่กำหนดไว้ในข้อ A, B และ C ข้างล่างนี้

- A. ในการบริหารต่อสัญญาว่าด้วยข้อตกลงว่าด้วยการให้ใบอนุญาต และในการเลือกสถานประกอบการเพื่อทำการผลิตสิ่งของที่ได้รับอนุญาต จะเปิดเผยชื่อบริษัท ผู้ติดต่อ ตำบลที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ที่อยู่ตาม อี-เมล ลักษณะการ และการประกอบธุรกิจของสถานประกอบการ ทั้งหมดที่เป็นผู้ผลิตสิ่งของที่ได้รับอนุญาต
- B. อย่างน้อยหกสิบวันก่อนสิ้นสุดปีสัญญาของข้อตกลงว่าด้วยการให้ใบอนุญาตจะต้องมีหนังสือยืนยันว่า (1) ผู้ได้รับอนุญาตฯ ปฏิบัติตามจรรยาบรรณการค้า และ/หรือ (2) ผู้ได้รับอนุญาตฯ ได้ดำเนินการอย่างเหมาะสมเพื่อแก้ไขให้โรงงานที่ตรวจพบว่าไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณการค้า มีการปฏิบัติอย่างถูกต้อง
- C. อย่างน้อยหกสิบวันก่อนสิ้นสุดปีสัญญาของข้อตกลงว่าด้วยการให้ใบอนุญาต จะต้องมียุทธศาสตร์การดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อแก้ไขการละเมิด และ/หรือปัญหาที่พบในการทำงานในช่วงปีที่ผ่านมาในการปฏิบัติตามและบังคับใช้จรรยาบรรณการค้า ในสถานประกอบการทุกแห่งที่ได้รับอนุญาตฯ ซึ่งผลิตสิ่งของที่ได้รับอนุญาต

V. การให้คำรับรอง:

ผู้ได้รับอนุญาตฯ ต้องมีความรับผิดชอบ (สำหรับตนเองและในนามของผู้รับเหมา ผู้รับเหมาช่วง หรือผู้ผลิต) ที่จะรับประกันการปฏิบัติตามจรรยาบรรณการค้าที่ทาง WRC และมหาวิทยาลัยที่เป็นสมาชิกเป็นผู้พิจารณาและกำหนดข้อผูกพันโดยชัดเจนว่า จะต้องมีการพัฒนาวิธีการและการฝึกอบรมอย่างไร และ/หรือมีการตรวจสอบโดยสถาบันอิสระภายนอก

VI. มาตรฐานแรงงานด้านสิ่งแวดล้อม:

ในประเทศที่กฎหมายหรือการปฏิบัติมีความขัดแย้งกับมาตรฐานแรงงานดังกล่าว ผู้ได้รับอนุญาตฯ ยินยอมที่จะปรึกษาหารือกับองค์กรของรัฐบาล องค์กรสิทธิมนุษยชน องค์กรด้านแรงงานและองค์กรธุรกิจ และจะดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพตามการประเมินผลของมหาวิทยาลัย เพื่อให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานดังกล่าวโดยสมบูรณ์ ผู้ได้รับอนุญาตฯ ยังยินยอมเช่นกันที่จะเว้นการกระทำใดๆ อันจะเป็นผลให้การให้ความคุ้มครองตามมาตรฐานดังกล่าวลดน้อยลง

นอกเหนือจากสิทธิอื่นๆ ทั้งหมด ตามข้อตกลงว่าด้วยการให้ใบอนุญาตแล้วมหาวิทยาลัยยังสงวนสิทธิที่จะปฏิเสธการต่อสัญญาข้อตกลง ว่าด้วยการให้ใบอนุญาตผลิตสินค้าในประเทศซึ่ง

- A. ไม่มีความก้าวหน้าใดๆ ในการปฏิบัติตามมาตรฐานการจ้างงาน ดังที่กำหนดไว้ในจรรยาบรรณการค้า
- B. พิจารณาเห็นว่าไม่สามารถปฏิบัติตามมาตรฐานการจ้างงานในจรรยาบรรณการค้าได้ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยจะลงความเห็นดังกล่าวจากการตรวจสอบรายงานของรัฐบาลขององค์กรสิทธิมนุษยชน องค์กรด้านแรงงาน องค์กรธุรกิจ และภายหลังจากที่มีการปรึกษาหารือกับ ผู้ได้รับอนุญาตฯ ที่เกี่ยวข้องแล้ว

VII. การแก้ไข:

การแก้ไขในที่นี้หมายถึงการปรับปรุงเมื่อมีการละเมิดหลังจากวันที่จรรยาบรรณการค้ามีผลบังคับใช้

- A. ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตฯ ไม่ดำเนินการแก้ไขการละเมิดด้วยตนเอง มหาวิทยาลัยจะปรึกษาหารือกับผู้ได้รับใบอนุญาต (สำหรับตนเอง และในนามของผู้รับเหมา ผู้รับเหมาช่วง หรือผู้ผลิต) เพื่อกำหนดวิธีแก้ไขที่เหมาะสม
- B. การแก้ไขดังกล่าวนั้นในระดับต่ำสุดคือ การให้ผู้ได้รับอนุญาตฯ ดำเนินการตามขั้นตอนที่จำเป็นโดยปราศจากข้อจำกัด
 - 1) เพื่อจ่ายค่าจ้างย้อนหลังที่ติดค้างอยู่ให้กับคนงาน ซึ่งเป็นผู้ผลิตสิ่งของที่ได้รับอนุญาต
 - 2) รวมถึงการให้คนงานซึ่งได้พบว่าถูกไล่ออกจากงานโดยผิดกฎหมายกลับเข้าทำงานด้วย
- C. หากไม่สามารถตกลงกันได้ในเรื่องการดำเนินการแก้ไขการละเมิดจรรยาบรรณการค้าดังกล่าว และ/หรือการดำเนินการอื่นๆ ไม่สามารถแก้ไขการละเมิดได้ภายในช่วงเวลาที่กำหนด มหาวิทยาลัยสงวนสิทธิที่จะ
 - 1) ให้ผู้ได้รับอนุญาตฯ ยุติสัมพันธภาพกับผู้รับเหมา ผู้รับเหมาช่วงหรือผู้ผลิต ซึ่งยังคงดำเนินธุรกิจด้วยการละเมิดจรรยาบรรณการค้าและ/หรือ
 - 2) ยุติสัมพันธภาพกับผู้ได้รับอนุญาตฯ ที่ยังคงดำเนินธุรกิจด้วยการละเมิดจรรยาบรรณการค้า
- D. ทั้งนี้ไม่ว่าจะในกรณีใดก็ตาม มหาวิทยาลัยจะส่งหนังสือแจ้งให้ผู้ได้รับอนุญาตฯ 30 วันก่อนกำหนดเลิกสัญญานี้ เพื่อให้มีเหตุผลในการบังคับใช้มาตรการนี้อย่างสมเหตุสมผล มหาวิทยาลัยจะขอคำแนะนำจาก WRC ในเรื่องมาตรการเพื่อดำเนินการแก้ไขพร้อมกับการปฏิบัติตามข้อ (1) และ (2) ข้างต้น